

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **Ł. S.**

uniewinnionego od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 300 § 2 k.k.

w przedmiocie kasacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego od wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 12 października 2021 r., sygn. akt VII Ka [...], zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w C. z dnia 23 kwietnia 2021 r., sygn. akt XVI K [...],

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 18 maja 2022 r.

wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego o wstrzymanie wykonania orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji – postanowienia Sądu Okręgowego w C. z dnia 25 listopada 2021 r., sygn. akt VII Ka [...], utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w C. z dnia 22 października 2021 roku, sygn. akt VII Ka [...] w przedmiocie zasądzenia od oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego na rzecz oskarżonego wydatków z tytułu ustanowienia obrońcy,

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił

wstrzymać wykonanie postanowienia Sądu Okręgowego w C. z dnia 25 listopada 2021 r., sygn. akt VII Ka [...], utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w C. z dnia 22 października 2021 roku, sygn. akt VII Ka [...] w przedmiocie zasądzenia od oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego na rzecz oskarżonego wydatków z tytułu ustanowienia obrońcy.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego wniósł w kasacji o wstrzymanie wykonania postanowienia Sądu Okręgowego w C. z dnia 25 listopada 2021 r., sygn. akt VII Ka [...], utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w C. z dnia 22 października 2021 roku, sygn. akt VII Ka [...] w przedmiocie zasądzenia od oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego na rzecz oskarżonego wydatków z tytułu ustanowienia obrońcy w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w C. z dnia 12 października 2021 r., sygn. akt VII Ka [...], zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego w C. z dnia 23 kwietnia 2021 r., sygn. akt XVI K [...].

Uzasadniając wniosek podniesiono, że oskarżony od lat nie reguluje należnych oskarżycielowi (i prawomocnie zasądzonych) sum pieniężnych. Uprawnione są obawy oskarżyciela, że w przypadku konieczności zapłaty na rzecz oskarżonego zasądzonych tytułem zwrotu kosztów postępowania sum pieniężnych, a następnie zmiany zaskarżonego orzeczenia, a w jego konsekwencji zmiany ww. postanowienia kosztowego, oskarżony uchylać się będzie od zwrotu niezasadnie uiszczonych (stanowiących wówczas nienależne świadczenie) sum pieniężnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek podlegał uwzględnieniu. Nie przesądzając oczywiście ostatecznego efektu kasacji wniesionej w imieniu oskarżyciela posiłkowego – spółki S. H. J. S.K.A. z siedzibą w J., który to nadzwyczajny środek zaskarżenia będzie stanowił przedmiot rozpoznania na rozprawie, Sąd Najwyższy stwierdził, że analizowana przez pryzmat pisemnych motywów wyroku Sądu odwoławczego argumentacja kasacji – wskazująca na możliwość naruszenia przez instancję ad quem dyspozycji art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w stopniu rażącym – może nie być zupełnie pozbawiona racji.

W takim stanie rzeczy uznając, że:

1. uwzględnienie kasacji pociągnęłoby za sobą zarazem upadek akcesoryjnego, prawomocnego postanowienia w przedmiocie zasądzenia na rzecz oskarżonego

wydatków postępowania związanych z ustanowieniem w sprawie obrońcy w osobie adwokata, co oznacza, że spełniona jest przesłanka przedmiotowa przewidziana w dyspozycji art. 532 § 1 k.p.k.;

2. argumentacja przedstawiona na poparcie wniosku złożonego na podstawie art. 532 k.p.k. nie jest zupełnie pozbawiona racji w płaszczyźnie materiału dowodowego sprawy, w której wniesiono kasację;

3. oskarżony podjął kroki prawne w celu uzyskania postanowienia uzupełniającego w wyżej opisanym zakresie (wniosek z 15.10.2021 r., k. 199), co wskazuje na dążenie do wyegzekwowania przedmiotowych środków od oskarżyciela subsydiarnego jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji, a więc mamy do czynienia z sytuacją zgoła odmienną, niż stanowiąca kanwę postanowienia SN z 18.06.2013 r., V KK 103/13,

– w ocenie Sądu Najwyższego zasadne było uznanie, że w przedmiotowej sprawie zachodzą podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

a.s.